

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 24 березня 1987 року

№ 87 (3856).

Ціна 2 коп.

СЛОВО ПРО ДЕЛЕГАТА XX З'ІЗДУ ВЛКСМ

Портрет

У НОВОМИРГОРОД на зустріч із делегатом майбутнього з'їзду комсомолу країни Валерієм Височиним я клався вже знаючи де що про нього. Тим цікавішою здавалась та зустріч: який він адома, в колі сім'ї, в своєму колективі?

Я знав, що Валерій — один із найкращих молодих механізаторів області, нагороджений двома Знаками ЦК ВЛКСМ: два роки тому Знаком «Передовик стахановського руху», торік — «Золотим колосом». З публікацій у газеті довідався, що він — за комсомольський ентузіазм, що не уявляє без ентузіазму успіхів і перемог, а без успіхів і перемог не уявляє життя.

«В школі він був тихий, не помітний — не бешкетував ніколи, як ото хлопці, був, не виставлявся, — чувся мені голос його однокласниці. — Але вже тоді всі знали, що Валерій піде в колгосп механізатором, він цього не приховував ні від кого. Ні, він не хвалився своїм вибором, я, здається, особисто й не чула від нього слів про його роботу. Але знала точно: він буде хорошим механізатором. Є такі люди, в яких не сумніваєшся, бовіни ширі, відкриті, їм віриш...»

А ще пригадувалась мені районна комсомольська конференція торік вкінці листопада. За трибуною вийшов високий широкоплечий хлопець, поправив від хвилювання гладенько причesanого й підкурчавленого над самими бровами чуба і почав розповідати про комсомольські і виробничі будні своєї колгоспної організації. Говорив спокатку з гордістю про товаришів: на свій комсомольсько-молодіжний екіпаж, очолюваний комуністом, секретарем комсомольської організації колгоспу імені Чкалова Миколою Ходовим, записав до складу земляка, який довгий час керував господарством, Героя Соціалістичної Праці В. Н. Бориса; екіпаж відмінно проявив дві посівні кампанії і став переможцем у районі. Говорив про важливу ініціативу комсомольців свого колгоспу у 1985 році — заготовити 40 процентів усіх кормів для тваринництва; ініціатива була схвалена обласним комітетом комсомолу, а чкаловець і нинішнього року підтвердили, що слово в них тверде.

Схвилювано говорив найкращий молодий механізатор району Валерій Височин про свою комсомольсько-молодіжну ланку по вирощуванню кукурудзи, про формальний підхід до визначення соціалістичних зобов'язань, а, отже, й не реальність їх виконання, тому так гірко, хоч і без ноти песимізму, зізнався він: на жаль, зобов'язання не виконали. Й аналізував,

роздумував на трибуні про причини, прорахунки.

Багато хотілось сказати молодому хліборобові. Про бригадний підряд у бригаді й КМК (зрівнював, роздумував угорос), про матеріальне й духовне в житті своїх ровесників, про за-

З маминого

кріплення молоді в селах, про керівників і начальників... Він висловлював цінні пропозиції, закликав до гострої дискусії.

Я їхав на зустріч з молодим хліборобом, але цій зустрічі не судилось відбутися. Підвели працівники райкому комсомолу: приїжджай, говорили в телефонну трубку, він удома. Але вдома Валерія не було: ще п'ять днів тому разом з іншими кукурудзододами області Височин поїхав на короткий семінар у Дніпропетровськ. В райкомі комсомолу про це чомусь не знали.

І тоді з'явилась думка: хай розкаже мати про Валерія. Бо хто краще знає його від неї? Нескромно? Матері усі однаково гарно розповідають про своїх дітей? Хіба може вона знати про його роботу? Через ці та інші сумніви я, позвавшись, переступив. І не помилюся.

Розповідає Валерієва мати, бухгалтер колгоспу імені Чкалова Валентина Іванівна Височин:

— Йх у мене троє дітей. Дочка Віра, найстарша, зараз інженером-технологом на в'язальній фабриці в Одесі працює, Валерій менший, а найменший — Коля, ще в школу ходить. На долю їхню не жаліюсь — правильно живуть вони, нам із батьком одна радість. Ос розкажу про Валерія. Пам'ятаю, треба було мені курчат взяти в інкубаторі, пішла, поки добралась (він на другому кінці міста), а там черга така, що, думаю, довгенько прийдеється постояти, — тільки ж телятко треба напоїти, недавно натомилося. Дзвоню в ашкони, покликала вчительку, щоб не барилася після шко-

ли, щоб додому йшов скоренько, бо так, мовляв, і так... А діачата на інкубаторі чули оце та й кажуть: що ж це ти на дитину таку роботу скидаєш? Чудні ви, кажу їм, він у мене з третього класу корову доїть, як справжня доярка. Отакій же й Валерій піс. Характером вони різні: менший — балакучий такий, спритний, а Валерій — більше мовчки, але надійно. Одного, як кажуть, батькаматері, а... Микола не може довго коло одної роботи всидіти, а Валера як узявся, то вже поки не закінчить — не відступиться... А

голосу

вже коли вчився в останніх класах, знали: буде Валерка, як і батько, механізатором. Батько наш трактористом у колгоспі з 1952 року. Нагороджений двома орденами «Знак Пошани», орденом Жовтневої Революції, орденом Трудового Червоного Прапора, два рази був на ВДНГ в Москві — бронзовою й срібною медалями за виставки нагороджений. Зараз уже майже рік він бригадир тракторної бригади, а довгий час очолював ланку по вирощуванню кукурудзи. Як оце зараз Валерій. До армії поробив син у колгоспі, його вже тут

всі знали, бо скільки років із батьком на бригаду приходив. А служив у зв'язках. На Півночі, в Сибіру... Подяки нам з батьком з армії прислали. Просили його там залишитися далі служити, на надстрокову пропонували, але Валерій — додому, спішив додому. Дали йому не сразу нового трактора. Кілька місяців працював підмінним, потім на гусеничному, а це вже ось скільки на МТЗ-80. В райкомі комсомолу кажуть, що це іменний трактор, тільки чи це я в чомусь не розбираюсь, чи що... Он чоловікові подарували ще в шістдесяті роках за роботу іменний годинник, з Москви прислали, досі йде справно, бережемо його, аякже: там на годиннику

(Закінчення на 2-й стор.)

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ

ЖІНКА невіддільна від економіки. Спершу, даруйте, від економії. Так, пригадати треба найбуденніше: бюджет сім'ї. Чи не схожи ми категоріями часто доводиться орудувати господарні, щоб не лише прохартувати, але й одягти й організувати дозвілля своєї родини? Той же план — і такий же неможливий факт. Є? Є. Фонди у копилці її цеху — і фонди, скажемо умовно, для шомісячного ведення господарства вдома. Коefіцієнти затрат на виробництво нормативно чистої продукції на роботі — і своєрідні «коefіцієнти

ЗАВЕРШУЄМО СЕРІЮ МАТЕРІАЛІВ ПІД ЗАГОЛОВКОМ «ЕФЕКТ БУМЕРАНГА». ЛІСТІ З ВІДСТАНОЧОГО КОЛГОСПУ ПЕРЕКОНУЮТЬ: НЕУВАГА ДО МОЛОДІЖНИХ ПРОБЛЕМ НА СЕЛІ НЕМИНУЧЕ ОБЕРТАЄ-

ТЬСЯ НЕДОБОРОМ МОЛОДИХ КАДРІВ (2 СТОР.).
★ЩО ТАКЕ «БАЙДУЖІСТЬ»? У МАТЕРІАЛІ ПІД ОДНОІМЕННИМ ЗАГОЛОВКОМ НА КОНКРЕТНОМУ ПРИКЛАДІ ЗРОБЛЕНО СПРОБУ РОЗТЛУМАЧИТИ ЗНАЧЕННЯ ЦЬОГО СЛОВА. (3 СТОР.)

НП: ЗНАННЯ-УМІННЯ-ТВОРЧИСТЬ

від сили на кілька років більше їхнього, — дитинного, як відомо, не б'ють. А про школярів з підшефних кіровоградських шкіл №№ 13 і 32 і не кажу — під час свого виробничого навчання вони стають тут повноправними господарями.

Але повернемося до господарювання. Зрозуміло, що його впровадженню перешкоджає підготовка робота. Згадана вище Е. В. Малькова очолює в цеху школу економічних знань. Її учас-

врахувати можливі премії з фонду зарплати за перевиконання основних показників (по об'єму виробництва, встановленій номенклатурі та продуктивності праці).

При цьому до уваги неодмінно береться і такий зважений додатковий показник — коefіцієнт якості праці. Тобто, одиниць або цифра менша одиниці, які ми рішеним ради бригади й виставляємо кожному її члену. Мабуть, немає потреби повністю конкретизувати, за якими критеріями ми оцінюємо внесок кожного працівника; додаю лише, що не «дотягнути» до мінімальної максимуму собі можна допомогти і прогнати, і порушники правил ТБ та культури виробництва тощо. Усе

обладнання з часом все ж застосується, тож тут ми також зацікавлені в тому, щоб воно вчасно лагодилось. Навіть найменша неточність в його роботі загрожуватиме нашим браком, а, значить, і остаточним браком кінцевої продукції. Це нам не робить честі, і тому прагнемо, щоб нарікань на наші гучномовні не було. Дуже сприяє і той відрадий факт, що впровадження господарювання ми зустріли таким станом, коли переважна більшість моїх колег оволоділа практично всіма технологічними операціями. Валерієва мати допомагає нам буквально на ходу — а таке трапляється — замінювати одна одну на тій чи іншій ділянці. Це дає економію й у часі — тобто, плюс додатковий момент до загального успіху. Назову Віру Альошину, Олену Височину, Тоню Яшук, Олю Савченко — вони сумлінні самі і є добрим взірцем для інших. Тут ніяк не обійтися без індивідуального підходу, тому, як керівники ланок так і адміністрація цеху уважно оцінює кожен з випадків якіхось ускладнень чи проблем у ділках. А звідси з'являється й реакція у відповідь: хороша робота і хороший мікроклімат.

Бригади в нас взагалі комплексні. Що ж, бачимо як реально майбутнє і той час коли правдивішемо не у дві зміни по кількох позиціях, а всі на єдиний наряд. До цього істотно. Багато ще треба зважувати, передбачити й непередбачити. Але ціль є, і йти до неї варто. Як бути господарями — то ми кінця.

Мати ефект від своєї діяльності — то не лише доповіді про виконання виробничих планів місяця. Стати хазяїном — означає (і означає завжди) відуміло господарювати. А це передбачає насамперед вміння і, я б сказала, талант заощаджувати. А це й значить — рахувати. Як — не теж не секрет. От подивіться, не секрет, а відомо не кожному! Чим не загадка? Бо це спадє на думку якщо не розібратися до кінця у всіх можливих резервах. А в нас не варто шукати якісь приховані «платочки-виручальочки» — досить утримати в порядку одне графічне узагальнення. Зовні зружє просто, передбачено, скажімо, якийсь проєкт браку (з урахуванням, що пест-таки діє конвейер). А для чого ж робити припуск аж на тих 150 одиниць які тобі дозволили зіпсувати? Краще постарайся з економією п'ятдесят — скільки у загальну копилку додасться? А не ж, не будемо цуратися, додатковий прибуток. Звідаки? Що ж, кілька слів і про це.

У кінці кожного місяця наша рада бригади збирається, щоб підбити підсумки роботи. Справу цехового економіста вивести напрооти кожного працівника цифру відрадного зарплати та

Н. ТАРАН,
бригадир ланки магнітних систем третього складального цеху машинобудівного заводу радіовиробів імені ХХІІ з'їзду КПРС.

Господар вчиться рахувати

зниження» наступних витрат після придбання чогось солідного для домашнього інтер'єру тощо. Хоч не хоч, а представити «сильної» статі мусять демонструвати свою компетентність й розпорядливість і в цих зовні сучасних сферах інтересів.

Ось чому беруся з усією відповідальністю стверджувати: жінка й економіка — речі споріднені.

Бригадирю вже шостий рік, на цьому конвейері — четвертий. Мабуть, трохи маю прав, щоб пробувати робити якісь висновки, порівнювати і думати, як може бути по-іншому. Якщо так, мушу ствердити: до введення господарювання нам працювалося простіше, але якось... невинніше, чи що. Ще б пак: чим, крім негативних емоцій, можна було б коментувати зриви в поставках, випадки браку, порушень дисципліни? А тепер по-іншому — про штрафівся, значить, випенсам і шукати вихід маєш власноручно. Це не легковажна річ, самодисципліна, — коли на хибу не лише вказують, але й змушують тебе виправитися негайно, інакше дистанш справедливий осуд (осуд — то я вибрала дещо делікатне слово). Старший майстер нашої зміни Е. В. Малькова тепер лише поважає іншої мусить нагадувати, що оця ось прокладочка нам коштує чотири копійки, і, замість наступати на неї дорогою, варто для свого ж блага нахилитися й підняти, якщо вже чомусь упала на підлогу.

Так от, про специфіку. Коледж у нас жіночий по з лінкхось загальних демографічних причин, а тому, що вправно, швидко і високоякісно змонтувати електромеханічний гучномовець навдивиди можуть тільки жіночі руки. Але крім працівниць і раніше наладчиків-чоловіків потроху стали розширювати ширі ряди й жінки-випускниці Кіровоградського СПТУ-8. Нині вони складають півна суперництво нашим дітятам. Не без того, щоб і добряче підібрати знань у жінок, яких

жінки (а це значить, практично всі бригадири як мінімум) на заняттях з'ясували всі ази й складніші положення цієї системи. Крім того, з кожним із бригадирів була проведена необхідна роз'яснювальна робота. А ми, в свою чергу, потурбувалися, аби ніхто з підлеглих не вжився із поного року за господарюванням як за щось нове і таємниче. Хоча, зізнаюся, чимало питань ще мусимо роз'ясувати і пини; вони радше йменуються поточними, але від того не перестають залишатися нероз'язаними... Увагу кожного було, в першу чергу, звернено на потребу й просто необхідність стати господарем у найповнішому розумінні цього слова.

Мати ефект від своєї діяльності — то не лише доповіді про виконання виробничих планів місяця. Стати хазяїном — означає (і означає завжди) відуміло господарювати. А це передбачає насамперед вміння і, я б сказала, талант заощаджувати. А це й значить — рахувати. Як — не теж не секрет. От подивіться, не секрет, а відомо не кожному! Чим не загадка? Бо це спадє на думку якщо не розібратися до кінця у всіх можливих резервах. А в нас не варто шукати якісь приховані «платочки-виручальочки» — досить утримати в порядку одне графічне узагальнення. Зовні зружє просто, передбачено, скажімо, якийсь проєкт браку (з урахуванням, що пест-таки діє конвейер). А для чого ж робити припуск аж на тих 150 одиниць які тобі дозволили зіпсувати? Краще постарайся з економією п'ятдесят — скільки у загальну копилку додасться? А не ж, не будемо цуратися, додатковий прибуток. Звідаки? Що ж, кілька слів і про це.

У кінці кожного місяця наша рада бригади збирається, щоб підбити підсумки роботи. Справу цехового економіста вивести напрооти кожного працівника цифру відрадного зарплати та

ПОРТРЕТ

3 МАМИНОГО ГОЛОСУ

[Закінчення.
Поч. на 1-й стор.]

вигравіровано, що «нагороджено Володимира Івановича Височина за успіхи...» і так далі. Це, я розумію, іменний. А на Валерчиному тракторі ніякої позначки, ні в документах на трактор. Новий собі трактор, та й годі. Хоч, якщо розібратися, то це не так уже й важливо. Був би той трактор краще справний, бо зараз із цими запчастинами... Весна ніяк цього року не може взяти права. То адомі тільки й балачок, що про посівну: уже борони, зчепки там різні — в полі, чекають доброго сонця... Ну, що ще про Валерія? Оженився? Оженився зразу після армії, в березні онуці Аллочці рік минув. Живуть вони з нами хвіртка у хвіртку, але окремо, у своїй хаті, хазяйство тримають. Світлана, жінка, в громадському харчуванні робила, вчиться заочно в технікумі. В квітні він на з'їзд у Москву поїде, вона — сесію скла-

дати, а онуку — нам з батьком: ми не можемо натішитись нею, таке ж воно славне та розумне...

З Валентиною Іванівною ми прощалися на сходах, що ведуть на другий поверх ошатного будинку правління колгоспу. Вдодяж на стіні — фотографії, фотографії... Фотолітопис чкаловців. На двох карточках: сини Височинів. Микола, де-в'ятикласник, на торішніх жнивах («37 центнерів недо-молотили до першого місця разом з Воймаренком...») і Валерій у своєму МТЗ-80. Хтось би й не впізнав його за склою, на якому зблискує сонце, а Валентина Іванівна каже впевнено: він, я ж знаю.

І я тепер не сумніваюся: відбулася зустріч із Валерієм Височиним. А ще впевнений: у читачів газети з ним такі зустрічі — попереду.

В. БОНДАР.

Новомиргородський район.

11 березня минуло сорок три роки з дня визволення Новомиргорода від німецько-фашистських загарбників.

...Жорстокі бої йшли

під Новомиргородом. Ворог намагався вирватись з Корсунь-Шевченківського оточення. Але радянські воїни вистояли на вогняних рубежах, знищивши

загарбників у цьому «скельному котлі». Дорогою ціною здобули визволення для Новомиргородщини наші солдати. Стоять обеліски на братських

могилах в селищах Оситняжці, Капітанівці, Тишківці, Турії, в яких вічним сном сплять герої-воїни, які віддали своє життя за незалежність соціалістичної Вітчизни.

Цими днями у Новомиргороді гостював Герой Радянського Союзу С. Г. Постовой, удостоєний високого звання за бої в селищах Оситняжці. Він розповів учням районної школи-інтернату про грізні дні Великої Вітчизняної війни, важкі бойові шляхи Радянської Армії, якими йому довелося пройти до самої Перемоги.

На знімку: Герой Радянського Союзу С. Г. ПОСТОВОЙ серед учнів Новомиргородської школи-інтернату. Фото О. ПРИСЯЖНОГО.

ЛИСТИ З ВІДСТАЮЧОГО КОЛГОСПУ

В ОНИ розташовані по сусідству — колгоспи імені Калініна та імені Карла Маркса, поряд знаходяться і центральні садиби обох господарств — Кам'янець і Нерубайка. Так вже сталося, що довелося за дні відряджен-

ла Маркса? Півтора мільйонами карбованців боргу? Тим, що комсомольська організація зменшується з кожним роком і міграція з села давно вже досягла катастрофічних розмірів?

Зайшла мова про зма-

гали на районних оглядах, залюбки й самі відвідували концерти, що регулярно відбувалися в селі. Потирали долоні, плескавали в них, але й пальцем не ворухнули, аби зробити щось для влаштування побуту подружжя. Тому Крошенки повагалися та й прийняли пропозицію перебраться на постійне мешкання в Кам'янець. Місцевий колгосп надав їм житло, сільрада створила всі умови для роботи.

На перший погляд, банальна історія, таке часто в житті трапляється. Та втім-то й річ, що є нині в колгоспі імені Калініна механізатори і доярки, спеціалісти, які перебралися туди з сусіднього господарства. Не подумайте тільки, що хтось свідомо займається переманюванням кадрів. Ні, турбот, важливих клопотів і без цього вистачає. Просто колгосп імені Карла Маркса сам собою не витримує конкуренції з господарством-сусідом. Отож час якраз завершити народну мудрість: так, хочемо ми того чи ні, але людина шукає, де краще. Так вже вона влаштована, що хоче мати і житло, і цікаву роботу, і стабільні заробітки, і можливість змістовно провести вільний час. Одним словом, все те, що давно вже стало нормою в колгоспі імені Калініна, і до чого тільки прагне — де цілеспрямовано, а де й наважання — колгосп імені Карла Маркса.

...За кілька днів після зустрічі Надія Комар мала зайти до редакції чи зателефонувати. Та видно щось завадило, адже часу перед від'їздом до Дніпропетровської школи молодих кукурудзоводів було в неї обмаль. Та сумніви, що дасть вона про себе знати, не виникає ніяких: секретар збиралася на кількадевні курси з твердим бажанням — набратися досвіду і вже нинішньої весни створити в господарстві комсомольсько-молодіжну механізовану ланку. А бажання стати членами КМК вже є.

М. ЧЕРНЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».
Новоархангельський район.

КЛАС ІЗ ХАРАКТЕРОМ

Вони недавно посварилися, ці двоє дівчат, а на звітно-виборних зборах одна з них голосувала за іншу, коли ту обирали до складу бюро комсомольської організації класу. Багато хто з учнів на це звернув увагу, але жоден не здивувався. Адже особисте лишається особистим, а тут справа спільна, і треба бути об'єктивним.

Як вважає 9-А клас Кіровоградської СШ № 18, у них зараз є одна найголовніша проблема. Ось уже і третя чверть минула, а вони все ж іще не здружилися як слід. Їх усіх — 41. До того, як цих учнів сформували в один колектив, вони навчалися в чотирьох різних класах. І ось тепер на зборах доводиться чути й таке: «Організували культпідхід, але, на жаль, не всі пішли». «Вечори іменинників проходить цікаво, але не всі беруть участь». Та все ж ядро класу вже сформувалося і досить міцне. Тому й запевняють хлопці й дівчата, що незабаром вирішають свою найголовнішу проблему. Ось, наприклад, коли обирали секретаря комсомольської організації класу, висунули лише дві кандидатури — Оксану Таранченко і Юлію Колотій. Виходить, вже добре вивчили один одного.

На зборах говорили про роботу консультантів. Мовляв, це недостатньо працюють і разом з тим: «Треба сказати їм спасибі». Хто ж такі консультанти? Це учні, які краще інших знають той чи інший предмет і працюють з відстаючими. Як говорить Юлія Невідомий (він, до речі, теж консультант), в учителя немає скільки часу, щоб до дрібниць роз'яснювати кожному, тому й беруть на себе цю справу самі учні. І ось результат: у першій чверті було троє

відстаючих, у другій і третій — жодного.

У 9-А — всі комсомольці, тому приїждо до Спідки на зборах і не говорили. А, до речі, у самій школі проходить зараз експеримент, який підтримує Кіровський район комсомолу. Остаточне рішення залишається за комітетом комсомолу, райком видає лише комсомольський квиток. Тому у школі створено комісію по при-

но найкращою. Віктор і сам береється скласти лісню. А от Олена Лелека одноставно визнана найкращим кулінарком у класі. Адже до днів іменинників учні готують собі солодощі самі. Є можливість порівнювати. У Оксані Таранченко відзначають організаційський талант. (Вона, до речі, за більшістю голосів і стала секретарем комсомольської організації 9-А класу). Зараз вся школа готується до дня самоврядування. Якимось чином дев'ятикласники довідалися, що завуч школи Ф. І. Бойко сказав так: «Завуча на своє місце я вже підібрав. В день самоврядування ним буде Оксана Таранченко».

— Товариші, ідейно-політичний сектор вирішив запропонувати всьому класові написати листа до Чарльза Хайдера.

— А в мене така пропозиція? Давайте організуємо клуб любителів музики. Мало любити, треба її ще й знати, а тому і вивчати.

— Я пропоную організувати поїздку в Київ...

Ніби ніхто й не помічав, що під дверима класу вже збираються учні, які навчаються тут у другу зміну. Уже й рішення зборів зачитано і організаційні питання вирішено, пора б розходитися, а Віта Горб бере у руки гітару. І вони заспівали свою пісню. Видно було, що співають її усі разом не вперше. Ось такий він 9-А клас. Якщо сперечатися, то до хрипоті, якщо відстоювати власну думку, то до кінця («Наш клас з характером», — говорять про себе), а якщо співати пісню, то всі разом. Тому й легко повірити їм, коли говорять, що незабаром тієї проблеми, яка зараз існує в 9-А класі, не буде.

З. КУЦЕНКО,
м. Кіровоград.

3. ЧОМУ В СУСІДА ХАТА БІЛА?

ня побувати в обох селах, зустрітися з секретарями комітетів комсомолу Юрієм Ніколаєвим і Надією Комар.

Юрій — беручий, енергійний, за кожним його словом, фразою — впевненість у собі. Комсомольську роботу знає і любить, свої дії планує, висловлюючись шаховою термінологією, на кілька ходів вперед.

Надію ж охоплюють сумніви і вагання. Вона й не приховує цього. Розмовляючи з нею, весь час ловиш себе на бажанні допомогти дівчині. Хоч словом.

Після тих зустрічей раптово виникла думка: наскільки ж все-таки значний вплив має економіка на людину. Вона формує навіть характер, диктує поведінку. Поясню чому. Колгосп імені Калініна відомий на всю область. Своїми трудовими успіхами, перемогами у Всесоюзному соціалістичному змаганні. Особисто Юрію за кілька останніх днів тричі доводилося виїжджати з господарства. І все з однією метою — отримувати почесні відзнаки, якими нагороджена комсомольська організація за підсумками роботи в минулому році.

А чим похвалитися секретарю комітету комсомолу колгоспу імені Кар-

ла Маркса? Півтора мільйонами карбованців боргу? Тим, що комсомольська організація зменшується з кожним роком і міграція з села давно вже досягла катастрофічних розмірів?

Зайшла мова про змагання кукурудзоводів. Юрій не приховував задоволення: з цим усе гаразд. Тоді, скажімо, комсомольсько-молодіжна механізована ланка, яку очолює лауреат премії Ленінського комсомолу Юрій Піддубний, збирала по 54,6 центнера зерна з гектара, нині бореться за 60-центнерний врожай. А в Нерубайці — жодного КМК, на круг збирають вдвічі менше...

Розговорилися про організацію дозвілля молоді. І знову аргументи на користь Кам'янецького: тут регулярними стали вечори відпочинку, дієві на тиждень — дискотека, далеко за межами району відомі молодіжний танцювальний колектив та духовий оркестр.

Переконалися, якби принайшій з Юрієм розмові була присутньою Надія Комар, вона обов'язково б запитала, можливо, навіть з викликом: «А хто керує тим колективом, оркестром? Крошенки? Отож...».

І всі б її зрозуміли без слів. Михайло і Світлана Крошенки працювали раніше в Нерубайці, місцеві керівники молодими спеціалістами — культпрацівниками нахвалитися не могли. Потирали від задоволення долоні, коли сільський хор чи самодіяльні танцюристи пере-

рали на районних оглядах, залюбки й самі відвідували концерти, що регулярно відбувалися в селі. Потирали долоні, плескавали в них, але й пальцем не ворухнули, аби зробити щось для влаштування побуту подружжя. Тому Крошенки повагалися та й прийняли пропозицію перебраться на постійне мешкання в Кам'янець. Місцевий колгосп надав їм житло, сільрада створила всі умови для роботи.

На перший погляд, банальна історія, таке часто в житті трапляється. Та втім-то й річ, що є нині в колгоспі імені Калініна механізатори і доярки, спеціалісти, які перебралися туди з сусіднього господарства. Не подумайте тільки, що хтось свідомо займається переманюванням кадрів. Ні, турбот, важливих клопотів і без цього вистачає. Просто колгосп імені Карла Маркса сам собою не витримує конкуренції з господарством-сусідом. Отож час якраз завершити народну мудрість: так, хочемо ми того чи ні, але людина шукає, де краще. Так вже вона влаштована, що хоче мати і житло, і цікаву роботу, і стабільні заробітки, і можливість змістовно провести вільний час. Одним словом, все те, що давно вже стало нормою в колгоспі імені Калініна, і до чого тільки прагне — де цілеспрямовано, а де й наважання — колгосп імені Карла Маркса.

М. ЧЕРНЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».
Новоархангельський район.

ЩЕ РАЗ уважно переглядаю лист, датований серпнем 1975 року. Саме він відобразив початок багаторічних страждань Лончинських: «Завідуючому відділом міського комунального господарства».

Заява

Просимо вашого втручання у будівництво, яке ведеться по нашій вулиці. Тут будімо все зроблено, роботи завершено, але це не зовсім так. Під час будівництва п'ятиповерхового будинку по вулиці Транспортній бруківку на ній підняли на 30 сантиметрів, а по вулиці Бебеля — на 75. Таким чином, ми опинилися в ямі. Навіть після легкого дощу нас затоплюють стічні води. З цього приводу ми зверталися до Кіровського райвиконкому, проте з його боку ніяких заходів не вживають.

Сьогодні, 20 серпня, нас знову затопило».

4 вересня було одержано відповідь за підписом завідувачого міськкомунагоспу:

«Міський відділ комунального господарства повідомляє, що факти, викладені в заяві громадянина Лончинського, мають місце. Для вжиття заходів видано наряд-замовлення БУ «Спецбуд» комбінату «Кіровоградбуд». Необхідні роботи будуть виконані у вересні 1975 року».

9 квітня 1976 року (через сім місяців після попереднього листа) міськкомунагосп «скоректував» строки:

«...Необхідні роботи буде виконано до 15

квітня 1976 року Кіровським райкомунвідділом».

10 червня Лончинський був на прийомі у голови Кіровського райвиконкому В. Александровича:

— Я звертаюся за допомогою. Надішліть на

виконкому, а з цеховому відділу головного технолога виробничого об'єднання «Червона зірка». Після обстеження будинку було з'ясовано:

«Після сильних дощів рівень води на підвір'ї досяг 60 сантиметрів. Через це розмокли в

лова міськвиконкому надсилає листа директору заводу «Червона зірка»:

«До виконкому міської Ради народних депутатів звернувся громадянин Лончинський з питання про відселення з підтопленої зони.

Директор заводу та голова заводу профспілки відповіли:

«Для створення належних умов проживання родині Лончинських необхідно виконати будівельні роботи на суму понад 700 карбованців. Однак, беручи до уваги той факт, що будівельники п'ятиповерхового будинку повинні були передбачити відвод води з прилеглих до нього ділянок, просимо зобов'язати їх виконати роботи за власний рахунок».

Прохання, листи, відповіді (скоріш відписки)...

За дванадцять років їх накопичилося дуже багато, але конкретних заходів так і не вжито. Відповідальні організації переправляють листи по колу.

Кіровоградська обласна санітарно-епідеміологічна станція: «Питання, пов'язані з самовиливанням стічних вод, знаходяться в компетенції міського виробничого управління водопровідно-каналізаційного господарства, до якого вам слід звернутися у разі необхідності...».

Міськвиконком: «Необхідні роботи по вул. Транспортній доручено Кіровському райкомунвідділу...».

Газета «Кіровоградська правда»: «Вашу скаргу про чергове затоплення передано на розслідування та вжиття заходів до Кіровоградського міськвиконкому...».

Відділ комунального господарства: «Роботи будуть проведені силами шляхово-експлуата-

ційного управління міськкомунавідділу...».

Управління головного архітектора міста: «По генеральному плану міста район, де знаходиться будинок, підлягає реконструкції зі зносом існуючого житлового фонду і будівництвом багатоповерхових житлових будинків та об'єктів соціальної інфраструктури. Знос намічено на XI п'ятиріччю. Замовником на проектування та забудівлю цього району є управління капітального будівництва міськвиконкому...».

Останню відписку було датовано 8 квітня 1982 року. Минуло ще рік, потім ще два...

26 січня 1987 року Вацлав Людігович Лончинський не стало. Ветеран війни та праці не дочекався того дня, коли хтось з відповідальних керівників вищегаданних установ ажине справді дійових заходів у конкретній життєвій ситуації.

...На початку березня я навідався до дворику по вулиці Транспортній, номер 34/2, адже непокоїть доля двох жінок, які мешкають в аварійному будинку. Однієї з них вісімдесят років, іншій — п'ятдесят вісім. Хто ж врешті їм допоможе? Адже ця сім'я вже давно зневірилася в отриманні допомоги від тих, хто її може надати. Але поки що у вищезгаданих установах і організаціях більше вірять у знахідку палички-допомогалочки, яка, на жаль, існує тільки в казках.

С. БОНДАРЕНКО.

БАЙДУЖІСТЬ

з боку деяких відповідальних працівників стала причиною багаторічних страждань родини

СВІЙ початок ця історія веде з 1975 року, коли по вулиці Транспортній обласного центру було зведено новий п'ятиповерховий будинок на дев'яносто п'ять квартир.

Раділи тоді новосели. Розділяли з ними радість й мешканці приватних будинків довкола. Адже кому не відомі ті неповторні почуття, коли здобуваєш нарешті місце постійної прописки.

Серед тих, хто від ширшого серця заздрив новоселам, був і Вацлав Людігович Лончинський. Проживши крізь вогненні роки Великої Вітчизняної, зазнавши нестатків повоєнної пори, він, один з ветеранів праці виробничого об'єднання «Червона зірка», хоч і мешкав поблизу новобудови у старенькій цегляній хатинці, та все ж радів їй за інших. А вже прийде той час, коли й він разом з дружиною увійде до власних світлих кімнат...

Але якщо новосели п'ятиповерховки радість свою розтягли на довгі часи благоустрою, то родина Лончинських разом зі своїми сусідами, будинки яких розташовані вниз по Транспортній, невдовзі зіткнулася з важливою для себе проблемою, життєвими труднощами.

адресу вул. Транспортна, 34/2 комісію, яка з'ясує умови життя моєї родини.

Але відповідь, яку почув потерпілий, не вкладалася ні в які етичні рамки:

— Ви бажаєте комісію? А ще через деякий час почнете вимагати, аби ми збудували вам новий будинок?

16 липня комісія все ж з'явилася. Але не з рай-

осілі стіни флігеля, який повністю відійшов від основи будівлі на 10 сантиметрів. Підлога самого будинку стала нижче рівня тротуару на 20 сантиметрів, з'явилися щілини в стінах».

Минуло ще два роки. Можна тільки уявити, якими вони були. Лончинський звертається до міськвиконкому.

31 липня 1978 року го-

Враховуючи, що відселення мешканців з підвалів, бараків та старих будинків проводиться за рахунок лімітів житлової площі підприємства та організації, в яких працюють громадяни, міськвиконком пропонує розглянути на засіданні адміністрації та заводу профспілки питання про переведення громадян Кіровоградського до списків пільгової черги».

«Свята» діва з Орлеана

УРОКИ КЛАСИКИ

Цього року за постановою ЮНЕСКО відзначається 575-річчя з дня народження Жюльєна д'Арка, народної героїні Франції.

Столітня війна 1337—1453 рр. між Англією і Францією. Англія знову і знову робить військові спроби. Землі Нормандії і Фландрії не давали спокою англійським королям. Коли Жанні, дочці простих селян, було 3 роки, англійці у союзі з бургундцями захопили Північну Францію. Ось і Паризькі в руках завоюювачів. Країні загрожувала втрата незалежності. На боротьбу піднявся весь французький народ. Юна неписьменна дівчина із селища Домремі як істинна дитя свого часу — сповнившись віри у те, що зміст істинної вітчизни їй передбачена богом і накреслена долею. Винятковий випадок в історії — 18-річна Жанна очолює французьку армію. І от блискуча перемога — Орлеан звільнено від англійців. У Реймсі коронує французького короля. Франція Жанна додержала слова, не додержали феодали. Наякнати розмахом народного повстання, воїни йдуть на піддист. Визволителька потрапила у полон до ворогів і опинилася перед трибуналом інквізиції — її звинувачують у чаклунстві. 30 травня 1431 року у місті Руан 19-літня орлеанська діва, героїня Франції, пішла у полум'я.

Образ Жанни хвилював багатьох письменників, поетів, композиторів. Мова піде про два музичних твори, присвячених Жанні д'Арку.

«Орлеанська діва» — шоста опера геніального російського композитора П. І. Чайковського. Завершивши оперу «Євгеній Онегін», Петро Ілліч обмірковував сюжет нової опери і в листопаді 1878 року остаточно вирішив — Жанна д'Арку. Цей образ хвилював його ще з дитинства. Лібретто писав

сам. В його основу лягла трагедія Шіллера у перекладі Жуковського, викривлені були також мотиви драми «Жанна д'Арку» Барб'є та лібретто опери «Орлеанська діва» Меріме. Музичний композитор почав писати у Флоренції, потім у Кларані і Паризі. Почавши роботу над цим твором, він писав брату Модесту Іллічу:

«Я прийнявся за «Орлеанську діву», і ти не можеш собі уявити, як це мені важко дісталося. Тобто важко не за відсутністю натхнення, а, навпаки, у зв'язку з сильним патиску його... Я цілий три дні мучився й терзався, що матеріалу так багато, а людських сил і часу так мало. Читачуки юнгу про Жанну д'Арку... і дійшовши до процесу зречення і самої страти (вона жахливо кричала весь час, коли її вели, і благала, щоб їй відсікла голову, та не палили), я страшенно розірвався. Мені раптом зробилося так страшно, боляче за все людство, і охопив неймовірний жах!».

Музика опери «Орлеанська діва» мелодійна й проста для сприйняття. Петро Ілліч був переконаний у необхідності загальнодоступності цієї опери. Прем'єра відбулася 13 лютого 1881 року в Маріїнському театрі у Петербурзі. Публіка гаряче сприйняла виставу, незважаючи на спроби театральних чиновників перешкодити успіху опери. Для постановки виділили недостатньо коштів, викрали старі декорації та костюми. Та час розсудив справедливо. Російський музичний критик М. Д. Кашкін писав про оперу «Орлеанська діва» П. Чайковського: «Подібним твором могла б пишатися

будь-яка з європейських музичних літератур».

Другий музичний твір належить видатному французькому композитору ХХ століття Артюру Онгеру. Ного ораторія «Жанна д'Арку у вогні» створена з тією ж метою, що й опера Чайковського, — бути зрозумілою для широких кіл слухачів. Цікаво, що ідея створення цього твору належить видатній російській балерині Іді Рубінштейн (1885—1960), відомій учасниці російських сезонів С. Дягілева. Саме вона запропонувала відомому письменнику і дипломату Полю Клоделю і композитору А. Онгеру створити народний спектакль. У 1934 році П. Клодель завершує поему «Жанна д'Арку у вогні», а в кінці серпня 1935 року за цією поемою Онгер завершує партитуру ораторії. Головна роль Жанни — суто драматична. Актриса не співає. Лише один раз Жанна співголосо наспівує лотарингську веснянку. В ораторії беруть участь багато епізодичних персонажів — королі і судді, герцоги і монахи, святи. А також алегоричні фігури — Скупість, Дурість, Розпуста, Пихатість. Прем'єра відбулася 12 травня 1938 року в місті Базелі. Головні роль виконувала Іда Рубінштейн. Прем'єри пройшли й в інших містах.

У 1920 році Жанну канонізували як святу. Та тільки образ героїні вже не потребував захисників і визнання. Ім'я дівчини стало символом віри, любові до рідної землі, мужності.

К. ТЕРЕНТЬЄВА.

БОКС

Чи є резерви в «Трудових резервах»?

Бокс в кіровоградському товаристві «Трудові резерви» займає чільне місце. Мабуть, через це першість обласної ради серед спортсменів 1969—1970 та 1971—1972 років викликала великий інтерес у болельщиків та фахівців. Також турнір передував першості республіки серед старших юнаків, який цим днями відбувається в Хмельницькому.

У змаганнях юніорів, безумовно, найбільшу увагу викликали поєдинки боксерів вагової категорії до 60 кілограмів, де виступав учень СКТУ-4 Олег Козуб — член збірної республіки у першості Центральної ради ДСТ «Трудові резерви». Козуб легко довів свою перевагу, підтвердивши звання чемпіона. В інших вагових категоріях переможцями стали: 51 кілограм — Юрій Коробченко,

57 — Андрій Любарський (обидва — учні СКТУ-13 міста Олександрії), 63 — Геннадій Гаїда (СКТУ-6), 67 — Олександр Супруненко (СКТУ-13, Олександрія), 71 — Сергій Жданович, 81 — Олександр Урлахін (обидва — СКТУ-6), понад 81 кілограм — Олексій Сергієнко (СКТУ-12).

А ось у змаганнях спортсменів 1971—1972 років народження боксери виборували не тільки звання переможців, а також і почесне право захищати честь збірної товариства на республіканському турнірі.

Ось імена переможців: 44 кілограми — Сергій Поляков (СКТУ-2), 46 — Вячеслав Федоров (СКТУ-6), 48 — Сергій Бондаренко (СКТУ-9), 50 — Михайло Шевченко, 52 — Андрій Пономаренко (обидва — СКТУ-2), 54 — Костянтин Рясенко, 57 — Сергій Ка-

сан, 60 — Богдан Гончар (усі — СКТУ-6), 63 — Олександр Ткачов (СКТУ-8), 66 — Юрій Павличенко (СКТУ-31, Олександрія), 70 — Анатолій Кривошея (СКТУ-6), 74 — Ігор Гончаренко (СКТУ-8).

В командному заліку переможцями вийшли представники кіровоградського професійно-технічного училища № 6, другі — учні СКТУ-8, треті — олександрійці (СКТУ-31).

До складу збірної області включено С. Бондаренка, К. Рясенка, Б. Гончара, О. Ткачова, А. Кривошею і І. Гончаренка.

Але з відповіддю на запитання, винесене у заголовок, доведеться зачекати до 27 березня. Цього дня закінчиться республіканська першість, у якій беруть участь найсильніші боксери Кіровоградщини.

Л. ЛЕЙБЕНЗОН.

БОРІТЬБА КЛАСИЧНА

НА КИЛИМІ — ЮНАКИ

Закінчилася першість області з класичної боротьби серед юнаків 1971—1972 років народження. В командному заліку перемогли спортсмени обласної, які виступали за «Трудові резерви». Серед дитчолунацьких шкіл перше місце посіла команда ДЮСШ-3, на другому — ДЮСШ міста Новоукраїни, на третьому — спортивний клуб «Зірка».

В особистому заліку особливо слід підзначити перемогу Костянтина Лескова (ДЮСШ-3), який не мав собі рівних у ваговій категорії 42 кілограмів. На менш впевнено виступив Володимир Данчун (СК «Зірка»). В змаганнях брали участь близько 100 найкращих борців Кіровоградщини.

Розминка перед стартом,

Фото В. ГРИБА.

ВІВТОРОК

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультифільм «Музика». 7.30 — «Час». 8.05 — Телефільм «Сімнадцять миттєвостей весни». 2 і 3 серії. 10.20 — Новини. 10.00 — Новини. 16.15 — Документальний телефільм. 16.45 — «Автограф». Літературна вікторина для старшокласників. 18.00 — Фотокурс «Батьківщина улюблена моєю». 18.10 — Телефільм «Кумедні пригоди Еліса». 3 і 4 серії. 18.40 — «Сьогодні у світі». 18.50 — «Університет сільськогосподарських знань». Інтенсивні технології в тваринництві. 19.35 — Новини. 19.40 — «Із вібратора Держфільмофонду СРСР». «Федір Нікітін і Фрідріх Енгельс». 21.00 — «Час». 21.40 — Телефільм «Сімнадцять миттєвостей весни». 8 серія. 22.45 — «Сьогодні у світі». 23.00 — Естрадний концерт. По закінченні — 00.00 — Шаховий випуск. Матч претендентів на звання чемпіона світу.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.10 — Для дітей. Циркова програма. 11.05 — Художній фільм «Випадок з Полінієм». 12.40 — «Доброго вам здоров'я». Відповіді на листи телеглядачів. 13.10 — Музичний відеофільм «Монолог про кохання». 14.20 — Новини. 16.30 — «Срібний давіночок». 17.00 — Фільм-концерт «Весняні розваги». 17.30 — Перебудова і машини. Уроки виборів керівників цеху на Змієвській ДРЕС. 18.00 — «Радичись з людьми». Зустріч жителів мікрорайону «Гідросільський» з головою Кировського райвиконкому м. Кіровограда В. С. Александровичем. (Кіровоград). 18.30 — «Головна ланка». Обговорюємо проект Закону СРСР про державне підприємство (об'єднання). (Запоріжжя). 18.45 — «Світ фантастики». Виступ письменниці Кіра Вулицьова. 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — Художній фільм «Через терни до вінок». 1 серія. 20.50 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Ю. Візбор.

«Верезова гілка». Прем'єра телефільму. Частина II. 22.40 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімністика. 8.15 — Науково-популярний фільм «Зупинити онкоген». 8.35 — Вудієвський. 8.06 — Мультифільм. 8.35 — Російська мова. 10.05 — Учням СІТУ. Естетичне виховання. 10.35 — Фільм — дітям. «Золоті тифельки». 1 серія. 11.40 — Французька мова. 12.10 — Фільм «Добровольці». 13.40 — Програма Північно-Осетинської студії телебачення. 14.40 — «...До шістнадцяти і старші». 15.25 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — Ритмічна гімнастика. 18.45 — Виступ хореографічного ансамблю «Усмішка» міста Свердловська. 19.00 — Баскетбол. Чемпіонат СРСР. Чоловіки. Матч за 1 місце. ЦСКА — «Жальгіріс». Під час перерви — 19.45 — Вечірня казка. 20.40 — Якщо хочеш бути здоровим. 21.00 — «Час». 21.40 — Із лондонських симфоній Й. Гайдна. Симфонія № 97. 22.10 — Новини. 22.20 — Фехтування. Чемпіонат СРСР.

СЕРЕДА

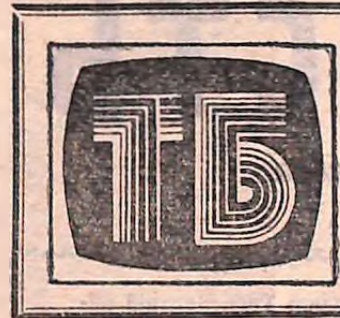
▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультифільм. Музика. 7.30 — «Час». 8.00 — Шаховий випуск. Матч претендентів на звання чемпіона світу. 8.10 — Телефільм «Сімнадцять миттєвостей весни». 3 і 4 серії. 10.35 — Новини. 16.00 — Новини. 16.15 — Всесоюзний Тиждень музики для дітей та юнацтва. 17.15 — Новини. 17.20 — Мультифільм. 17.30 — «На землі Елліди». Кіноогляд. 18.15 — Телефільм «Кумедні пригоди Еліса». 5 і 6 серії. 18.50 — «Сьогодні у світі». 19.00 — Документальний фільм. 19.50 — Новини. 20.00 — «Чужі». Телеваріант про негативні явища у соціалістичній сфері. Ростає на Дону. 20.45 — Співає ансамбль російської пісні «Весняночка». Палачу культури «Салют» м. Москви. 21.00 — «Час». 21.40 — Телефільм «Сімнадцять миттєвостей весни». 4 серія. 22.35 — «Сьогодні у світі». 23.10 — Світ і молодь.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.10 — Для дітей. «Первоцвіт». 10.35

— Художній телефільм «Через терни до вінок». 1 серія. 11.50 — «Комп'ютер». 12.30 — Музичний фільм «Не розлучайтесь з дитинством». 13.10 — «Село і люди». 13.40 — Новини. 16.30 — Новини. 16.40 — Срібний давіночок. 17.00 — Народні таланти. 17.30 — Для школярів. «Варіант». 18.00 — Документальні телефільми «Сніг із запахом м'яса». «Арієл» — земля північного вітру. 18.30 — Співає народний артист РРФСР Р. Ібрагімов.

3 24 по 27
березня
1987 року

19.00 — Актуальна камера. 19.35 — Художній телефільм «Через терни до вінок». 2 серія. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Ю. Візбор. «Верезова гілка». Прем'єра телефільму. Частина III. 22.45 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімністика. 8.15 — «Совість науки. Етюд про К. Тімірязєва». Науково-популярний фільм. 8.35 — «Радість Європи». Фестиваль дитячих самодіяльних колективів. 9.50 — Шахова школа. 10.20 — Учням СІТУ. Етика і психологія сімейного життя. 10.50 — Фільм — дітям. «Золоті тифельки». 2 серія. 11.55 — Німецька мова. 12.25 — «Скельце». І фрески хірурга Юдіна. Науково-популярний фільм. 12.45 — Грає Ірина Медведєва (скрипка). 13.05 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — «Із скарбниці світової музичної культури». Г. Верстов. «Фантастична симфонія». 19.10 — Про перехід на літній час. 19.20 — Документальний телефільм. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Музичний кіоск. 20.45 — Якщо хочеш бути здоровим. 21.00 — «Час». 21.40 — Із лондонських симфоній Й. Гайдна. Симфонія № 98. 22.10 —

Фехтування. Чемпіонат СРСР. 22.40 — Новини.

ЧЕТВЕР

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультифільм. Музика. 7.30 — «Час». 8.05 — Телефільм «Сімнадцять миттєвостей весни». 4 і 5 серії. 10.25 — Новини. 16.00 — Новини. 16.15 — Спорт і особистість. 16.45

підприємство (об'єднання). 18.50 — «Віночок». Фільм-концерт. 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — Естрадний концерт. 20.15 — «Редакція-гляд». Додаток до телерадіопереклику «Темп». 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Молодіжна студія «Гарт». 23.10 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімністика. 8.15 — Документальний телефільм. 8.35 — Концерт ансамблю пісні і танцю «Твер» Палачу культури профспілок м. Калініна. 8.05 — Наш сад. 9.35 — «Весняні потішки». Фільм-концерт. 10.20 — Учням СІТУ. Історія. 10.50 — Мультифільм. 11.20 — Іспанська мова. 11.50 — Фільм «Два догми гудки в тумані». 13.05 — «Роби з нами, роби, як ми, роби краще за нас». 14.05 — Новини. 18.00 — Новини. 18.10 — Грає лауреат міжнародного конкурсу Ю. Сидоров (бас). 18.30 — «Для всіх і для кожного». Торжества без черги. Телепередача Москва — Вільнюс — Одеса. 19.30 — «Спадщина». Тележурнал. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Ритмічна гімнастика. 20.45 — Якщо хочеш бути здоровим. 21.00 — «Час». 21.40 — Документальний телефільм «По дорогах «Слова о полку Ігоревім». 22.10 — Новини. 22.20 — Гандбол. Чемпіонат СРСР. Чоловіки. СКА (Мінськ) — МАІ.

П'ЯТИНИЦЯ

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультифільм. Музика. 7.30 — «Час». 8.00 — Шаховий випуск. Матч претендентів на звання чемпіона світу. 8.10 — Телефільм «Сімнадцять миттєвостей весни». 5 і 6 серії. 10.30 — Новини. 16.00 — Новини. 16.15 — Веселі старі. 17.00 — «Діла і турботи агропрому». Документальний фільм. 17.30 — Новини. 17.35 — Телефільм «Кумедні пригоди Еліса». 9 і 10 серії. 18.05 — Науково-популярний фільм про шкідливість пияцтва. 18.20 — Документальний фільм. 18.50 — «Сьогодні у світі». 19.00 — «Людина і закон». Обговорюємо проект Закону про державне підприємство (об'єднання). 19.30 — Новини. 19.40 —

Дзеркало сцени. Телеогляд. 21.00 — «Час». 21.40 — Телефільм «Сімнадцять миттєвостей весни». 6 серія. 22.55 — «Сьогодні у світі». 23.10 — Концерт С. Захарова в Центральному концертному залі.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.10 — Виробнича гімнастика. (Уроці). 10.20 — «Чиполіно», Баба-лет для дітей. 12.05 — Молодіжна студія «Гарт». 13.35 — «Сьогодні — Міжнародний день театру. Театр і час». 14.45 — Новини. 16.30 — Новини. 16.40 — Срібний давіночок. 17.00 — Для школярів. «Дев'ять відаг, музичність, честь». 17.35 — Фільм-болет «Прометей». 18.00 — Телефільм «Народні мелодії». 18.15 — Інформаційний випуск. (Кіровоград). 18.30 — «Колетти і п'ятирічка». Світловський керамичний завод. (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — «Темп». Телерадіопередача з проблем науково-технічного прогресу. 20.35 — Вечірня гімнастика. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — «І тільки музика». 22.50 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімністика. 8.15 — Документальний фільм. 8.35 — Маминина школа. 9.05 — К. Гоцці. «Ворон». Вистава Московського театру сатири. 11.05 — Англієвська мова. 11.35 — Фільм — дітям. «Острів скарбів». 13.05 — Сільська година. 14.05 — Концерт учнів Пермського хореографічного училища. 15.15 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — Наш дім. 19.00 — Клуб мандрівників. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Спортна гімнастика. Міжнародні змагання на приз газети «Московские новости». 20.45 — «Якщо хочеш бути здоровим». 21.00 — «Час». 21.40 — «Слово Андроїнової». «Таргільська знахідка». Науково-популярний фільм. 22.50 — Новини. 23.00 — Спортна гімнастика. Міжнародні змагання на приз газети «Московские новости».

Наступний номер «Молодого комунара» вийде у суботу, 28 березня ц. р.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

Кіровоградський міськом ЛКСМ України

НАПРАВЛЯЄ

НА РОБОТУ ЗА КОМСОМОЛЬСЬКИМИ ПУТІВКАМИ

в будівельне управління № 3 тресту «Кіровоградмиськбуд» на будівництво драматичного театру робітників будь-яких спеціальностей.

Ті, хто не має будівельних спеціальностей, можуть набути їх в учбовому комбінаті «Важбуд».

Оплата праці — відрядно-преміальна.

Одинником надається благоустроєний гуртожиток.

Сімейні, котрі потребують поліпшення житлових умов, беруться на квартирний облік з моменту оформлення на роботу.

При оформленні на роботу за комсомольськими путівками трест «Кіровоградмиськбуд» дає гарантійного листа про забезпечення сімейних протягом двох років малосімейними гуртожитками.

Одинокі мають право на постійну прописку в місті Кіровограді.

Наша адреса: провулок Центральний, 1.

Телефони: 4-95-36, 4-98-55.

КІРОВОГРАДСЬКИЙ ІНСТИТУТ

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО МАШИНОБУДУВАННЯ

ВЛАШТУВУЄ ПІД ЧАС ВЕСНЯНИХ КАНІКУЛ ДНІ ОЗНАЙОМЛЕННЯ АБІТУРІЕНТІВ З ІНСТИТУТОМ, ЙОГО НАВЧАЛЬНОЮ ТА ЛАБОРАТОРНОЮ БАЗАМИ, З ПРАВИЛАМИ ПРИЙОМУ ДО ВУЗУ.

У програмі днів такі заходи:

25 березня —

День відкриття дверей (13.00, актовий зал).

1. Виступ ректора інституту.

2. Інформація відповідального секретаря приймальної комісії про правила прийому до вищих навчальних закладів на 1987 рік.

3. Виступ директора підготовки курсів.

4. Інформація про підготовку інженерів-економістів.

5. Екскурсії по інституту.

26 березня —

День факультету сільськогосподарського машинобудування (15.30, аудиторія № 1).

1. Інформація про спеціальність конструктора сільськогосподарських машин.

2. Виступ викладачів, що приймали вступні екзамен в 1985 році, про характерні помилки абітурієнтів.

3. Екскурсії по інституту.

27 березня —

День машинобудівного факультету (14.30, аудиторія № 1).

1. Бесіда про роль інженера-технолога в роботі заводського виробництва.

2. Консультація викладачів про особливості підготовки до вступних екзаменів з математики.

3. Вимоги, що пред'являються на вступних екза-

менах з мови і літератури.

4. Екскурсія по інституту.

29 березня —

День електромеханічного факультету (14.30, аудиторія № 1).

1. Бесіда про спеціальності: автоматика і телемеханіка, електропостачання промислових підприємств, міст і сільськогосподарства, машини і технологія обробки металів тиском.

2. Екскурсії по інституту.

30 березня —

День факультету будівельних та шляхових машин (14.40, аудиторія № 1).

1. Бесіда про спеціальності: будівельні та шляхові машини і технологія ливарного виробництва.

2. Бесіда про роль обчислювальної техніки в роботі інженера.

3. Екскурсії по інституту.

ЕФЕКТИВНІ ПОМІЧНИКИ

В ОСОБИСТОМУ ГОСПОДАРСТВІ, НА ПРИ-

САДИБНІЙ ДІЛЯНЦІ — МОТОКУЛЬТИВАТОР

«КРІТ» ТА МОТОБЛОК МБ-1 «НЕВА». ЗАСОБИ

МАЛОЇ МЕХАНІЗАЦІЇ ЗРУЧНІ У КОРИСТУ-

ВАННІ, НАДІЙНІ В ЕКСПЛУАТАЦІЇ, КОМПАКТ-

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.

НІ.